KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 20.3.2009
KOM(2009) 130 wersja ostateczna

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

uściślające zakres ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem Rady (WE) nr 85/2006 na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii

UZASADNIENIE

KONTEKST WNIOSKU	
	Podstawa i cele wniosku Niniejszy wniosek dotyczy stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 2117/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. („rozporządzenie podstawowe”) w postępowaniu antydumpingowym dotyczącym przywozu łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii.
	Kontekst ogólny Niniejszy wniosek zostaje przedstawiony w kontekście wykonania rozporządzenia podstawowego i jest wynikiem dochodzenia przeprowadzonego zgodnie z wymogami merytorycznymi i proceduralnymi określonymi w rozporządzeniu podstawowym.
	Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek Rozporządzenie Rady (WE) nr 85/2006 z dnia 17 stycznia 2006 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii uchylone rozporządzeniem Rady (WE) nr 685/2008 z dnia 17 lipca 2008 r.
	Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii Nie dotyczy.
KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW	
	Konsultacje z zainteresowanymi stronami
	Strony zainteresowane postępowaniem miały już możliwość obrony swoich interesów podczas dochodzenia, zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego.
	Gromadzenie i wykorzystywanie wiedzy specjalistycznej
	Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.
	Ocena skutków Niniejszy wniosek wynika z wykonania rozporządzenia podstawowego. Rozporządzenie podstawowe nie przewiduje ogólnej oceny skutków, ale zawiera wyczerpujący wykaz wymogów, które muszą zostać ocenione.
ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU	
	Krótki opis proponowanych działań Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 85/2006 z dnia 17 stycznia 2006 r. Rada

	nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii. Sąd administracyjny w Tallinnie zwrócił się do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości o orzeczenie w trybie prejudycjalnym, czy mrożone kręgosłupy (ości z mięsem rybim) łososia objęte są kodami TARIC wymienionymi w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia oraz jakie konsekwencje dla środków antydumpingowych ma ta klasyfikacja. Artykuł 1 tego rozporządzenia nakłada środki na różnych poziomach w zależności od postaci produktu objętego postępowaniem. Jedną z takich postaci jest „inny łosoś hodowlany (w tym patroszony, bez głowy), świeży, schłodzony lub mrożony". Dnia 18 lipca 2008 r. Komisja wszczęła z własnej inicjatywy przegląd okresowy wyżej wspomnianych środków zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, aby uściślić zakres produktu. Przegląd wykazał, że kręgosłupy łososia, mrożone, świeże lub schłodzone, nie mają tych samych podstawowych właściwości fizycznych i nie są przeznaczone na ten sam końcowy użytek, co „inny łosoś hodowlany (w tym patroszony, bez głowy), świeży, schłodzony lub mrożony". Nie można ich stosować zamiennie i nie konkurują one ze sobą na rynku wspólnotowym. W związku z powyższym proponuje się, aby Rada przyjęła załączony wniosek dotyczący rozporządzenia w celu uściślenia definicji produktu zawartej w rozporządzeniu nakładającym ostateczne środki antydumpingowe, precyzując, że mrożone, świeże lub schłodzone kręgosłupy łososia nie są objęte takimi środkami.
	Podstawa prawna Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r.
	Zasada pomocniczości Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.
	Zasada proporcjonalności Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:
	Formę działania opisano w wyżej wspomnianym rozporządzeniu podstawowym; wyklucza ona podejmowanie decyzji na poziomie krajowym.
	Wskazówki dotyczące zminimalizowania obciążenia finansowego i administracyjnego Wspólnoty, rządów krajowych, władz regionalnych i lokalnych, podmiotów gospodarczych i obywateli oraz uczynienia go proporcjonalnym do celów wniosku nie mają zastosowania.

	Wybór instrumentów
	Proponowane instrumenty: rozporządzenie.
	Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów. W wyżej wspomnianym rozporządzeniu podstawowym nie przewiduje się innych możliwości.
WPŁYW NA BUDŻET	
	Wniosek ma prawdopodobnie negatywny wpływ na budżet Wspólnoty.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

uściślające zakres ostatecznego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem Rady (WE) nr 85/2006 na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej[1] („rozporządzenie podstawowe"), w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Poprzednie dochodzenia i środki antydumpingowe

(1) W następstwie wszczęcia w październiku 2004 r. dochodzenia antydumpingowego[2] Komisja nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 628/2005[3], tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii, w formie cła *ad valorem*.

(2) W dniu 1 lipca 2005 r., rozporządzeniem (WE) nr 1010/2005[4] Komisja zmieniła formę tymczasowego cła na minimalną cenę importową („MIP").

(3) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 85/2006[5] Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii („dochodzenie pierwotne" i „rozporządzenie ostateczne"). Ostateczne cło nałożono w formie minimalnej ceny importowej.

(4) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 685/2008[6], po dokonaniu częściowego przeglądu okresowego, którego zakres ograniczał się do dumpingu i którego celem było

---

1 Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.
2 Dz.U. C 261 z 23.10.2004, s. 8.
3 Dz.U. L 104 z 23.4.2005, s. 5.
4 Dz.U. L 170 z 1.7.2005, s. 32.
5 Dz.U. L 15 z 20.1.2006, s. 1.
6 Dz.U. L 192 z 19.7.2008, s. 5.

określenie potrzeby dalszego stosowania, uchylenia lub zmiany obowiązujących środków, Rada uchyliła środki antydumpingowe nałożone rozporządzeniem ostatecznym.

2. Wszczęcie dochodzenia przeglądowego

(5) Komisja wszczęła z inicjatywy własnej częściowy przegląd okresowy po zwróceniu się przez sąd administracyjny w Tallinie do Europejskiego Trybunał Sprawiedliwości o orzeczenie w trybie prejudycjalnym, czy mrożone kręgosłupy (ości z mięsem rybim) łososia („kręgosłupy łososia") objęte są jednym z kodów TARIC wymienionych w art. 1 rozporządzenia ostatecznego. Artykuł 1 rozporządzenia ostatecznego nakłada środki na różnych poziomach w zależności od postaci produktu objętego postępowaniem. Jedną z takich postaci jest „inny [łosoś hodowlany] (w tym patroszony, bez głowy), świeży, schłodzony lub mrożony".

(6) W związku z tym uznano za stosowne zbadać, czy mrożone kręgosłupy łososia są objęte definicją produktu objętego postępowaniem, zwłaszcza w ramach wyżej wspomnianej postaci, a wnioski przeglądu mogą mieć skutek wsteczny od daty nałożenia właściwych środków antydumpingowych.

(7) Po konsultacji z Komitetem Doradczym Komisja ogłosiła zawiadomieniem („zawiadomienie o wszczęciu postępowania") opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*[7], wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ograniczonego do zbadania zakresu produktu.

B. OBECNE DOCHODZENIE

(8) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu dochodzenia władze Norwegii, stowarzyszenie producentów norweskich oraz znanych importerów, użytkowników, stowarzyszenia producentów i innych znanych producentów we Wspólnocie. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

(9) Komisja przesłała kwestionariusze wszystkim znanym sobie stronom, których dotyczy dochodzenie, oraz wszystkim pozostałym przedsiębiorstwom, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

(10) W związku z zakresem niniejszego przeglądu częściowego nie ustalono dlań specjalnego okresu prowadzenia dochodzenia. Informacje otrzymane w odpowiedzi na kwestionariusze obejmowały okres od 2005 r. do 2007 r. („okres badany"). Zwrócono się o informacje dotyczące wielkości zakupu, wielkości sprzedaży oraz ich wartości w okresie badanym. Ponadto zwrócono się do zainteresowanych stron o uwagi dotyczące jakichkolwiek różnic lub podobieństw między kręgosłupami łososia a łososiem hodowlanym, z punktu widzenia ich właściwości fizycznych, chemicznych lub biologicznych, zastosowań końcowych, możliwości wymiennego stosowania i istnienia konkurencji między nimi.

---

[7] Dz.U. C 181 z 18.7.2008, s. 25.

(11) W obecnym dochodzeniu współpracowało dwóch importerów we Wspólnocie oraz norweskie stowarzyszenie producentów; przedłożyli oni podstawowe informacje, o których mowa powyżej.
Komisja zebrała i zweryfikowała wszelkie informacje, które uznała za niezbędne do wyjaśnienia zakresu istniejących środków antydumpingowych oraz przeprowadziła dochodzenia na terenie przedsiębiorstw następujących importerów:

- Nereus AS, Pärnu, Estonia
- Pärlitigu OÜ, Tallinn, Estonia

Odbyła również wizytę na terenie zakładu przetwórczego:

- Korvekula Kalatoostuse, Tartu, Estonia

(12) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których dokonano niniejszych ustaleń. Zgodnie z art. 20 ust. 5 rozporządzenia podstawowego stronom wyznaczono okres, w którym mają możliwość przedstawienia swoich uwag odnośnie do przekazanych informacji. Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały wzięte pod uwagę, a w stosownych przypadkach ustalenia zostały odpowiednio zmienione.

C. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

(13) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam, jak w przypadku dochodzenia pierwotnego, tzn. jest to łosoś hodowlany (w odróżnieniu od dzikiego) filetowany bądź niefiletowany, świeży, schłodzony lub mrożony, pochodzący z Norwegii („produkt objęty postępowaniem”). Definicja nie obejmuje innych podobnych produktów otrzymanych z ryb hodowlanych, np. pstrąga tęczowego, biomasy (żywe łososie) oraz dzikiego łososia, i bardziej przetworzonych typów, np. łososia wędzonego.

(14) Produkt jest obecnie objęty kodami CN ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, ex 0304 19 13 oraz ex 0304 29 13, odpowiadającymi różnym jego postaciom (ryby świeże lub chłodzone, filety świeże lub chłodzone, ryby mrożone oraz mrożone filety).

D. WYNIKI DOCHODZENIA

1. Metodyka

(15) Aby ocenić, czy kręgosłupy łososia powinny być objęte zakresem produktu opisanym z art. 1 rozporządzenia ostatecznego, zbadano, czy kręgosłupy łososia i łosoś hodowlany mają te same podstawowe właściwości fizyczne lub biologiczne i końcowe zastosowania. W tym względzie zbadano także możliwość wymiennego stosowania i istnienie konkurencji we Wspólnocie między kręgosłupami łososia a pozostałym łososiem hodowlanym.

2. Podstawowe właściwości fizyczne

(16) Kręgosłup łososia, którego waga zazwyczaj wynosi około 10 % wagi całej ryby, jest produktem ubocznym uzyskanym w procesie filetowania łososia. Po wypatroszeniu i

odcięciu głowy otrzymuje się filety przez podział łososia na przynajmniej trzy oddzielne części: dwa filety i kręgosłup, przy którym wciąż znajdują się niewielkie ilości mięsa. Można osiągnąć większy stopień wykrawania, wykonując takie dodatkowe czynności jak usunięcie tylnej płetwy, obojczyka, guza kulszowego, płatów brzusznych i skóry.

(17) Artykuł 1 rozporządzenia ostatecznego odnosi się do różnych postaci łososia hodowlanego, w tym do całej ryby, całej ryby patroszonej z głową i różnych postaci filetów (na wagę, ze skórą, bez skóry).

(18) Nie ulega wątpliwości, że kręgosłupy łososia nie znajdują się wśród różnych postaci odnoszących się do całej ryby, patroszonej z głową, patroszonej bez głowy ani wśród żadnego rodzaju postaci odnoszących się do filetów, wymienionych w art. 1 rozporządzenia ostatecznego. W przypadku opisanych postaci kręgosłupy łososia można zatem łatwo odróżnić, gdyż mają one, jak podkreślono poniżej, wyraźnie różne właściwości fizyczne.

(19) Powstaje więc pytanie, czy kręgosłupy łososia można zaliczyć do kategorii „Inny" w art. 1 rozporządzenia ostatecznego, która obejmuje łososia patroszonego, bez głowy (świeżego, schłodzonego lub mrożonego), lecz nie jest wyłącznie zarezerwowana dla tego rodzaju postaci.

(20) Z tego względu stwierdzono, że rozporządzenie ostateczne wyróżnia jedynie dwa rodzaje produktów: łososia filetowanego i niefiletowanego, tj. łososia w całości. Wynika to w sposób oczywisty z pierwotnego dochodzenia, w którym zbierano informacje odnoszące się jedynie do całych ryb i filetów, ale nie do innych części ryb; obowiązujące MIP zostały zatem obliczone jedynie na podstawie tych informacji. Wydaje się, że mimo iż kręgosłupy łososia nie zostały wyraźnie wykluczone, dochodzenie w tamtym czasie nie miało na celu objęcia kręgosłupów.

(21) Jak wspomniano powyżej, przy kręgosłupie wciąż znajduje się niewielka ilość mięsa, i mięso to jest również częściowo przeznaczone do spożycia przez ludzi. Kręgosłupy jednak, jak sama nazwa wskazuje, charakteryzują się obecnością ości, zaś łosoś hodowlany, filetowany lub nie, charakteryzuje się głównie obecnością mięsa. Waga kręgosłupa łososia stanowi około 10 % wagi całego łososia, a mięso przy kręgosłupie między 25 a 40 % wagi kręgosłupa. Mięso znajdujące się przy kręgosłupie stanowi więc jedynie od 2,5 do 4 % całej wagi ryby, zaś mięso łososia w stosunku do wagi całej ryby stanowi więcej niż 65 %.

(22) Stwierdzono więc, kręgosłupy łososia i łosoś hodowlany, których definicja znajduje się w rozporządzeniu ostatecznym, nie mają tych samych podstawowych właściwości fizycznych.

3. Podstawowe zastosowania końcowe i wymienne stosowanie

(23) Z dochodzenia wynika ponadto, że łosoś hodowlany, którego definicja zawarta jest w rozporządzeniu ostatecznym, posiada wiele zastosowań końcowych wysokiej jakości. Produkt taki może faktycznie być wprowadzany do sprzedaży w postaci patroszonej, z głową lub bez głowy, w postaci filetów, steków lub jako filet wędzony lub marynowany. Produkty takie są zazwyczaj sprzedawane w supermarketach lub poddawane dalszej obróbce i sprzedawane w restauracjach lub wyspecjalizowanych

sklepach. Biorąc pod uwagę ich cenę, są one reklamowane jako produkty o wysokiej jakości i można je uznać za produkty zbliżone do luksusowych.

(24) Bardzo często kręgosłupy łososia uważane są za odpady i są usuwane podczas filetowania. Jeśli kręgosłupy łososia nie zostaną usunięte w miejscu pakowania, gdzie odbywa się filetowanie, są one sprzedawane jako produkty o niskiej jakości i stosowane głównie w paszach zwierzęcych, lecz również jako składniki zup, kotletów mielonych i pasztetów. Jedynie w ograniczonych przypadkach kręgosłupy łososia mogą być wędzone i sprzedane jako takie (tj. bez uprzedniego usunięcia mięsa wokół nich), z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi. Waga wędzonego mięsa przy kręgosłupie jest jednak wówczas jeszcze mniejsza.

(25) Z zebranych informacji wynika, że kręgosłupy łososia mają znacznie niższą wartość niż łosoś hodowlany. W okresie od stycznia 2006 r. do lipca 2008 r. cena przywozu łososia hodowlanego nigdy nie spadła poniżej 2,88 euro/kg, zaś w tym samym okresie kręgosłupy łososia przywożone były po średniej cenie 0,50 euro/kg. Należy zauważyć również, że podczas gdy ceny łososia hodowlanego zmieniały się znacznie w wyżej wspomnianym okresie, ceny kręgosłupów łososia nie uległy zmianie.

(26) Biorąc pod uwagę powyższe, stwierdza się, że oba produkty nie mają tych samych podstawowych zastosowań końcowych i przeznaczone są na różne rynki. Łosoś hodowlany jest produktem wysokiej jakości, podczas gdy kręgosłup łososia jest produktem ubocznym, przeznaczonym na rynek produktów niskiej jakości i używanym głównie jako składnik paszy zwierzęcej lub w przetwórstwie spożywczym.

(27) Z powyższego wynika, że łosoś hodowlany i kręgosłupy łososia nie mają tych samych końcowych zastosowań podstawowych i nie mogą być wymiennie stosowane.

E. WNIOSKI DOTYCZĄCE ZAKRESU PRODUKTU

(28) Powyższe ustalenia wskazują, że kręgosłupy łososia i łosoś hodowlany, których definicja zawarta jest w rozporządzeniu ostatecznym, nie mają tych samych podstawowych właściwości fizycznych ani tych samych podstawowych zastosowań końcowych. Nie można ich stosować zamiennie i nie konkurują one z sobą na rynku wspólnotowym. Na tej podstawie stwierdza się, że kręgosłupy łososia i łosoś hodowlany, których definicja znajduje się w art. 1 rozporządzenia ostatecznego, są dwoma odrębnymi produktami. Jako że kręgosłupy łososia nie są objęte zakresem dochodzenia pierwotnego, środki antydumpingowe nie powinny były być nałożone na przywóz kręgosłupów łososia.

(29) Na podstawie powyższych ustaleń należy uściślić zakres stosowania środków z mocą wsteczną poprzez zmianę rozporządzenia ostatecznego.

F. ZASTOSOWANIE Z MOCĄ WSTECZNĄ

(30) Ponieważ zakres niniejszego dochodzenia przeglądowego ogranicza się do uściślenia zakresu produktu i skoro kręgosłupy łososia nie były objęte dochodzeniem pierwotnym ani nałożonymi w jego wyniku środkami antydumpingowymi, właściwe byłoby wejście w życie ustaleń z datą wejścia w życie rozporządzenia ostatecznego, w szczególności w odniesieniu do przywozu produktów objętych cłem tymczasowym.

(31) Wskutek tego cła tymczasowe ostatecznie pobrane oraz ostateczne środki antydumpingowe zapłacone zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 85/2006 za przywóz kręgosłupów łososia do Wspólnoty powinny być zwrócone lub umorzone. Wnioski o zwrot lub umorzenie należy składać do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowego prawa celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 85/2006 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe w stosunku do przywozu łososia hodowlanego (innego niż dziki), filetowanego bądź niefiletowanego, świeżego, schłodzonego lub mrożonego, klasyfikowanego w ramach kodów CN ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, ex 0304 10 13 oraz ex 0304 20 13 (zwanego dalej łososiem hodowlanym), pochodzącego z Norwegii. Kręgosłupy łososia, na które składają się ości częściowo pokryte mięsem rybim, będące jadalnym produktem ubocznym sektora rybołówstwa, klasyfikowane w ramach kodów CN ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, nie są objęte ostatecznymi środkami antydumpingowymi, o ile waga mięsa przy kręgosłupie nie stanowi więcej niż 40 % wagi kręgosłupa łososia.”

Artykuł 2

Dla towarów nieobjętych art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 85/2006 zmienionego niniejszym rozporządzeniem, umarza się lub zwraca ostateczne środki antydumpingowe zapłacone lub zaksięgowane zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 85/2006 w jego wersji pierwotnej oraz tymczasowe środki antydumpingowe pobrane ostatecznie zgodnie z art. 2 tego samego rozporządzenia..

Wniosek o zwrot lub umorzenie płatności składa się do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującym prawodawstwem celnym. W należycie uzasadnionych przypadkach termin trzech lat, o którym mowa w art. 236 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny[8], zostaje przedłużony o dwa lata.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i jest stosowane z mocą wsteczną od dnia 21 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

[8] Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
[...]